

«Πραγμάτων Ἑλεγχος»

Ἐπίκαιρη ἀρθρογραφία

1995-2015

Ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ μέσα μας

Βρισκόμαστε στήν ἀρχή τοῦ ἔτους καί συνηθίζουμε νά ἀνταλλάσσουμε εὐχές, οἱ ὁποῖες πάντα εἶναι εὐχάριστες, ἐλπιδοφόρες καί ἐνθαρρυντικές. Τά πράγματα στήν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων δέν ἔρχονται ὅπως τά θέλουν. Ὑπάρχουν καί σύγχρονες φωνές πού κάνουν λόγο γιά δύσκολη χρονιά καί, βεβαίως, ὑπάρχουν σοβαρά ἐρείσματα γιά νά ὑποστηριχθῆ αὐτή ἡ ἄποψη ὅτι ὄντως θά ὑπάρξουν δυσκολίες. Ὁμως, ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά ἀντιμετωπίζη ὅλα τά προβλήματα τῆς ζωῆς του μέ ὑψηλό νόημα. Αὐτό ἰδιαιτέρως πρέπει νά γίνεται ἀπό τούς Χριστιανούς.

Οἱ πιό κάτω σκέψεις ἀναφέρονται στό πῶς ἡ Ἐκκλησία προτρέπει τούς Χριστιανούς νά ζοῦν κάθε μέρα τῆς ζωῆς τους καί, ἐπομένως, καί αὐτόν τόν χρόνο. Πρότυπό μας πρέπει νά εἶναι ὁ Χριστός καί διαρκῆς σκοπός μας θά εἶναι πῶς νά ζήσουμε ἐν Χριστῷ.

1. Ὁ Χριστός μετά τήν Βάπτισή Του στόν Ἰορδάνη ποταμό καί μετά τήν σύλληψη τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἄρχισε τό ἐπίσημο ἔργο Του κηρύττοντας μετάνοια: «Μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. δ', 17). Αὐτό ἀναφέρεται στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν ἑορτή τῆς Βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ, οὐσιαστικά τήν πρώτη Κυριακή κάθε νέου ἔτους. Αὐτό εἶναι σημαντικό, γιατί προσδιορίζει καί τήν ζωὴ μας κατὰ τήν διάρκειά κάθε νέας χρονιάς.

Τά ἱερά Εὐαγγέλια, καίτοι δέν εἶναι πλήρης βιογραφία τοῦ

Χριστοῦ, ἐν τούτοις παρουσιάζουν σέ γενικές γραμμές «τί εἶπε, τί ἔπραξε καί τί ἔπαθε ὁ Χριστός». Στό «τί εἶπε» ἀναφέρεται ἡ διδασκαλία Του, στήν ὁποία σημαντική θέση κατέχουν ἡ «ἐπί τοῦ ὄρους Ὁμιλία» Του, ὅπως ἐπίσης καί οἱ ὁμιλίες Του πού παρουσιάζονται ἀπό τόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη, πού εἶναι γεμάτες θεολογία. Στό «τί ἔπραξε» ἀναφέρονται τά θαύματα, δηλαδή ἰάσεις ἀσθενειῶν, ἄφεση ἁμαρτιῶν, ἀναστάσεις νεκρῶν. Στό «τί ἔπαθε» ὁ Χριστός ἀναφέρονται οἱ διωγμοί ἐκ μέρους τῶν Γραμματέων καί Φαρισαίων, κυρίως, ὅμως, τά Πάθη καί ὁ Σταυρός Του. Βεβαίως, τά Εὐαγγέλια περιγράφουν καί τήν Ἀνάσταση καί τήν Ἀνάληψή Του στούς οὐρανοῦς καί τήν ἔλευση τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ἐάν προσέξουμε ἐπισταμένως, θά διαπιστώσουμε ὅτι καί στίς τρεῖς αὐτές ἐνέργειες τοῦ Χριστοῦ φαίνεται τό θεανθρώπινο Πρόσωπό Του. Δηλαδή, ὁ Χριστός κήρυττε ὡς προφήτης, θαυματουργοῦσε ὡς βασιλεύς, ἔπαθε καί σταυρώθηκε ὡς Ἀρχιερεύς. Μέ ἄλλα λόγια ὁ Χριστός ἔνωσε στόν ἑαυτό Του τίς τρεῖς αὐτές κατηγορίες ἀνθρώπων πού ὑπῆρχαν στήν Παλαιά Διαθήκη, ἤτοι τοῦ Προφήτου, τοῦ Βασιλέως καί τοῦ Ἀρχιερέως.

2. Ὅλο, ὅμως, τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ τό βιώνουμε ξανά μέσα στό Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας πού εἶναι ἡ μυστηριακή ἐπανάληψη τοῦ ἔργου τῆς θείας Οἰκονομίας. Ἐρχόμαστε στόν Ναό, συμμετέχουμε στήν θεία Εὐχαριστία καί ὄχι μόνον προσευχόμαστε ἀτομικά, ἀλλά βιώνουμε μυστηριακά τό γεγονός τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Μικρά Εἴσοδος συμβολικά δείχνει τόν Χριστό νά εἰσέρχεται στόν κόσμο γιά νά κηρύξη τό Εὐαγγέλιο τῆς μετάνοιας καί τῆς σωτηρίας. Ὁ Ἱερεύς κρατᾷ τό Εὐαγγέλιο μέσα στό ὁποῖο ὑπάρχει ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καί μετά τήν Εἴσοδο ἀναγινώσκει τήν περικοπή τήν ὁποία καθιέρωσαν οἱ Πατέρες,

όποτε βιώνουμε τί είπτε και τί λέγει ό Χριστός, δηλαδή δηλώνε-
ται ή προφητική ιδιότητα του Χριστού.

Κατά τήν διάρκεια τής θείας Εύχαριστίας προσευχόμα-
στε στον Θεό νά αποστείλη τό έλεός Του. Αίσθανόμαστε ότι
είμαστε άρρωστοι ψυχικά και σωματικά, έχουμε πληγωθή
άπό τίς δαιμονικές επιδράσεις και τήν έξαψη των παθών, βλέ-
πουμε τήν άναξιότητά μας, τήν πνευματική μας λέπρα, άλ-
λά και τήν πνευματική νεκρότητα τής έσωτερικής μας κατα-
στάσεως και προσευχόμαστε στον Θεό νά στείλη τό έλεός
Του. Δηλαδή, έρχόμαστε στην θεία Εύχαριστία πληγωμένοι,
άπογοητευμένοι και πολλές φορές αισθανόμαστε νά γίνονται
θαύματα, νά γίνονται αλλοιώσεις έσωτερικές. Όπότε, ζοϋμε
μέσα μας τήν θαυματουργική ενέργεια του Χριστού, τό τί
έπραξε και τί πράττει ό Χριστός, δηλαδή βιώνουμε τήν κυρι-
αρχία του Χριστού πάνω σέ όλη τήν κτίση.

Έπειτα, στην θεία Λειτουργία μέ τήν Μεγάλη Εϊσοδο κα-
τά τήν όποία μεταφέρονται άπό τήν άγία Πρόθεση τά Δώ-
ρα, πού έχουν προετοιμασθή κατάλληλα για νά έναποτε-
θούν επάνω στην άγία Τράπεζα προκειμένου νά τελεσθή ή
ανάιμακτη μυσταγωγία, βιώνουμε τό Πάθος του Χριστού.
Η άγία Τράπεζα είναι ό φρικτός Γολγοθᾶς όπου τελείται
άναιμάκτως ή μεγάλη αυτή θυσία του Χριστού. Μέ αυτήν
τήν έννοια στην θεία Εύχαριστία βιώνουμε και τό τί έπαθε ό
Χριστός υπέρ τής σωτηρίας μας, δηλαδή βιώνουμε τήν άρχι-
ερατική του ιδιότητα.

Πράγματι, ή θεία Εύχαριστία είναι τό κέντρο τής πνευμα-
τικής ζωής, διότι σέ αυτήν βλέπουμε τον Χριστό νά ενεργή
ώς Προφήτης, ως Βασιλεύς και ως Αρχιερεύς. Και όταν έ-
μεις μαθητεύουμε στά μυστήρια τής βασιλείας του Θεού,
βασιλευόμαστε άπό τον μέγα Βασιλέα και τρεφόμαστε άπό
τό Σῶμα Του, μπορούμε νά ζήσουμε τό μυστήριο τής θείας

Οικονομίας. Ἡ θεία Εὐχαριστία, τελικά, δέν εἶναι μιά ἀτομική ἢ ἀκόμη καί μιά κοινή προσευχή, ἀλλά εἶναι μύηση στό μυστήριο τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλαδή στό μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ καί τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου.

3. Ὅμως, ὅλη αὐτή ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ δέν τελειώνει μέ τήν τέλεση τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἀλλά συνεχίζεται καί στήν προσωπική μας ζωή. Μέ τήν θεία Εὐχαριστία γίνεται ἡ ἐναρξὴ μιᾶς ἄλλης ἐσωτερικῆς λειτουργίας. Ὅταν κοινωνῆ κανεῖς τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, κατόπιν ἀπαραιτήτου προετοιμασίας, τότε δέχεται μέσα του τόν Χριστό ὡς Προφήτη, ὡς Βασιλέα καί ὡς Ἀρχιερέα καί συνεχίζεται αὐτή ἡ λειτουργία.

Ὁ Χριστός μέσα μας διδάσκει τό τί πρέπει νά κάνουμε γιά νά πορευόμαστε ὀρθά· βασιλεύει στά πάθη, δηλαδή μᾶς δίνει τήν Χάρη καί τήν ἐνέργειά Του καί μέ τήν δική μας συνέργεια ἀπαλλασσόμαστε ἀπό τά πάθη καί ἐλευθερωνόμαστε ἀπό τήν δυναστεία τους· ἱερατεύει μέ τό νά μᾶς ἐμπνέη νά προευχόμαστε ἀδιάλειπτα στόν Θεό. Μέ αὐτήν τήν ἐννοια μετά τήν θεία Κοινωνία ζοῦμε μέσα μας τόν Χριστό ὡς Προφήτη, ὡς Βασιλέα καί ὡς Ἀρχιερέα καί ἔτσι αὐξανόμαστε στήν πνευματική μας ζωή. Ὁ Χριστός ἐξακολουθεῖ νά διδάσκη, νά θαυματοουργῆ καί νά ἱερουργῆ τήν σωτηρία μας.

Μέ αὐτήν τήν ἐννοια τό Εὐαγγέλιο, πού περιγράφει τίς βασικές πλευρές τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, εἰκονίζεται μυστηριακά μέσα στό Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας καί βιώνεται πνευματικά μέσα στήν καρδιά, δηλαδή στό κέντρο τοῦ ἔσω ἀνθρώπου, ὅπου ἀποκαλύπτεται ἡ ἀγάπη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἔχουμε πολλά προβλήματα στήν ζωὴ μας, δημιουργοῦνται πολλές ἀνώμαλες καταστάσεις, ἀντιμετωπίζουμε

πάμπολλες δυσκολίες, αλλά ως Χριστιανοί θά πρέπει νά ζοῦμε ἐν Χριστῷ, δηλαδή νά εἰσερχόμαστε μέσα στήν ζωή τοῦ Χριστοῦ καί ὁ Χριστός νά εἰσέρχεται μέσα μας.

Μέ αὐτές τίς προϋποθέσεις ὁ νέος χρόνος θά εἶναι εὐλογημένος καί καρποφόρος καί ἡ φετινή χρονιά θά εἶναι ἀποδοτική. Δέν πρέπει νά βλέπουμε μόνον τίς ἐξωτερικές δυσκολίες, ἀλλά νά μᾶς ἐνδιαφέρη, κυρίως καί πρό παντός, πῶς θά γίνεταί μέσα στήν ὕπαρξή μας ἡ πνευματική θεία Λειτουργία. Θά πρέπει νά μᾶς ἐνδιαφέρη, κυρίως, αὐτό πού λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Μέτοχοι γάρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐάνπερ τήν ἀρχήν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατήσχωμεν» (Ἑβρ. γ', 14).

Καλή καί εὐλογημένη χρονιά!